

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje do četristopne peti-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. še se tri- ali večkrat tiska. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Frane Kolmanovej hiši št. 25—26 poleg gledališča v „zvezdi“. — Opravništvo, na katero naj se blagovoljijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Zaradi denašnjega praznika izide prihodnji list v torek.

Ob novem letu.

-r. Zopet je prešlo in zatonilo v večnosti eno leto in z njim obilo britkosti in težav, joka in solzá, katere so nam grenile mnogi trenotek življenja. In sedaj je novo leto! In oživljajo se upi, da je preteklo, kar je srea morilo, da prinese prihodnjost mesto bodečega trnja zlatih darov, ter nam postelje ležišče mehkeje in rahleje.

Človek si dela upe in nade, čas pa prihaja, ter mu jih razdira kot otroške igrace, in osoda mu jih raznaša.

Kakor človek, tako tudi národi. Upi so tisti soki, kateri jih redé in napolnujejo z energijo, in če padajo nanje bliski nesreče, upi le vedno poganjajo na razsuli svoje nove rasti.

Tako si tudi mi Slovenci delamo upe, bog vé, da ne prevelikih, ko stojimo danes na pragu novega leta.

Kaj nam bode prineslo?

Mirú? Gotovo nij.

Upajmo pa, da naredimo marsikak korak naprej, in upajmo pred vsem, da sedaj, ko sme v sredi srditih bojov za národno bodočnost, ko stojé sovražne čete na celej liniji še nepremakljive, sedaj, ko so srca slovenska še mehka in komaj ugreta, ko brli pri nas domoljubje kot slaba svetilnica, ki jo ugasne lahen piš, upajmo torej, da živo

in svitlo vsplamti v novem letu pred vsem naša slovenska zavest, národna zavest.

Osoda nas je zadela, da boj za bodočnost bijemo z nasprotniki, kateri imajo na svojih zastavah zapisano svobodo, zapisano omiko, katerih pa nam ne prinašajo kot blagi proroki, ampak olika, svoboda, ste jim le Götzeva železna pest, s katero pobivajo naše slovenske ideje.

V tem boji pa bo nas rešila jedino le slovenska zavest.

Ta je torej tista prava svetinja našega roda, katera se bliska in sveti, kakor čisto zlato, katera užiga in navdušuje srca, katera je naš jedini up in ob katerej se sezida naša prihodnjost.

To zavest nam je braniti proti napadom, kateri se valijo nanjo iz sosednjega Germanstva, kakor tudi proti bliskom, ki švigajo iz temnega od drugod.

In le tedaj je naša bodočnost trdna in stalna, če nam je prvi in jedini ponos, biti Slovenci, in če branimo domorodno svojo zavest, kot tigra hirkanska svoj porod in če nam je ta zavest vihrajoči prapor, kateri iz dalje plapoléč sklepa onemogle rajde, da hitijo k njemu in k zmagi.

In le slovenska zavest pribori nam čase, v katerih bodemo v novem letu z veseljem zrlí o prišle dneve in se radostili bodočnosti trdne in stalne.

Do tedaj pa je boj naša parola in v tem boju slovenska zavest naš vodnik, katera

naj se torej tudi v prihodnjem letu iz nova oživi, katera naj raste in nove cvete poganja! —

Jugoslovansko bojišče.

Iz Orubice se piše hrvatskemu „Obzoru“, da so Turki zopet jednega neorožnega avstrijskega podložnika Luko Gjurica ustrelili. — Dopisnik pravi: mala Črna gora je stavila Turčiji „casus belli“ zaradi pokolja v Podgorici, a Avstrija ne bi nič storila? — Na prvem mestu pak isti list hrvatske vladne stranke daje razumeti, da se govori v nekih višjih krogih, da se hoče graničarsko vprašanje z bosenskim zjediniti. Torej Avstrija na spomlad gotovo Bosno zasede?

Iz Dubrovnika javljajo, da je šel Ljubibratić v Cetinje nagovarjat, naj Črna gora boj začne.

O Srbiji prinaša zemunski „Graničar“ članek, kateri toži, da v Srbiji še njej jednega človeka, ki bi imel vse vrline patrijotizma, oblast, moč in krepost volje, da bi vodil národ v boj, k boljši bodočnosti. A nij ga, nego drug družega zavirajo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 31. decembra.

Državni zbor bode imel prvo sejo po božičnih praznicah 11. januarja 1876. Na dnevnem redu so v obče manj važni predmeti.

Listek.

Upornik Stenjka Razin.

(Po Petruševskem spisal J. Steklasa.)

Mnogo je bilo na Ruskem uporov, oboroženih vstaj za vladarja Aleksa Mihajloviča (1626—1682) ali nobena nij prouzročila toliko bed in težav nego, vstaja donskega Kozaka Stenjke Razina.

Kozaki tudi posle samozvancev nijso dali pokoja moskovskemu carstvu. Oni se nijso manjšali, nego so se še množili. Prebivalci moskovskega carstva so kakor poprej še vedno pobegali na Don. V tem času se je pa tudi naselilo mej Kozake mnogo varčnih in premožnih ljudij, ki so živeli mirno ter moskovskemu gosudarju pokorni in verni bili. Zraven teh pa je stanovalo na Donu tudi dosta taci, ki nijso razen duše nič imeli. Le ti siromaki nijso hoteli delati, nego so živeli samo od tatvine in razbojstva: eni so ropali na morji Turke in Krimce, drugi so pa plenili po Volgi. Pripetilo se je pa tudi večkrat, da so Krimci Kozakom zaprli pot do morja. Mej tem pa so se Moskovski begunci vedno bolj množili na Donu in ker so potrebovali mnogo živeža,

začela se je mej njimi lakota. Bilo je pričakovati, da se bodo ti begunci spustili na kako zlo delo. Kar naenkrat pa se pokaže mej njimi smel ataman Stenjka Razin, in Kozaki so se vzdignili.

Donski Kozak Stenjka (Štefan) Timofejevič Razin je bil človek krepke volje, surovih neobuzdanih нравov. Srce njegovo nij pred nobenim trepetalo, niti se česa ustrašilo. On je bil žestok in krvožej, z jedno besedo divji in surov; on nij znal v čem obstoji čast in nečast, nij poznal niti zakona niti vesti, pa tudi znati nij hotel o ničem. Vzrasta je bil srednjega: plečast in korenit; glas je imel grmeč; pogled bister, zapovedajoč. V njegovih očeh in v njegovih besedah je počivala taka sila, da je naredila precej strah: govorili so zatorej o njem, da je coprník, da je poznan z nečistimi duhovi in da ima moč vsako reč zagovoriti. Kot prost vojak nij ljubil plemenitšev ali boljarjev niti činovnikov ali uradnikov, nego jih je preziral in sovražil od tega časa, odkar mu je jeden vojvodov dal obesiti brata, ki je hotel samovoljno oditi iz vojske. Takrat je sklenil Razin zadati tak strah zapovednikom moskovskega carstva, kakoršnega jim še nobeden nij prizadejal.

Zbravši l. 1667 četo goljakov (ubožnih ljudij) poplul je z njimi Stenjka Razin doli po Donu k morji, da bi porobil turške zemlje, ali premožni Kozaki ga nijso pustili v morje; zatorej se je moral vrniti po Donu nazaj, ter oditi v Volgo. V tem času je plula iz Nižnega Novgoroda v Astrahan po Volgi karavana sudov (ladijic). Razin je napal karavano, pobil in obesil voditelje, strelce in robe pa je razpustil na vse strani. Ali večina teh ljudij je stopila v družino Stenjkovo in z njo je poplul smelo dalje. Po Volgi je priplul v kaspjsko morje in od tukaj dalje do ustja reke Urala, ki se je takrat imenoval Jaik; tukaj je osvojil mestice Jaicki, in ko je upokoril 170 načelnikov in neposlušnih strelcev, priredil si je to mestice za zimovišče. Semkaj so prihajali k njemu poslanci iz Astrahana in od Dona in ga nagovarjali, da preneha pleniti in robiti ter se poboljša. Stenjka pa poslanecv nij peslušal, nego jih dal kazniti. Vzdignili so se nanj nazadnje vladarjevi polki, ali tudi te je razbil Razin.

Komaj pa je nastopila spomlad, odpravil se je Razin k morju. Od tega časa nij bilo sluha o njem več kot leto dan. Za to pa je bil ta čas po busurmanskih zemljah, ob obali

Cesar je izdal **vojno** naredbo, ki objavlja statut, po katerem bodo vojaki, zlasti oficirji, v višja mesta in časti poviševani. Tudi generalštab je reorganiziran. Vojska bode s to naredbo baje zadovoljna, mi neznamo lastne sodbe o tacih stvaréh izrekat.

V **Lvovu** so hoteli Rusini osnovati društvo za podporo pribeglih Hercegovincev in Bošnjakov. Ali „N. Fr. Pr.“ ima telegram, ki se glasi: namestništvo je prošnjo rusinskih panslavistov in Čehov odbilo.

Vnanje države.

Iz **Carigrada** se javlja: V Hercegovini je ustanovljen samostalen vijalet. Generalni guvernér tega vijaleta je imenovan Raupša. To je abotno, ker nema zdaj uže nobenega pomena. Zdaj je Hercegovina po večjem vstaška.

Pruski listi silijo, da bi se postavodaja raztegnila in poboljšala glede vedno bolj rastočih števil nesreč na morji.

Dopisi.

Iz Kranja 31. decembra. [Izvirni dopis.] Tista žena je najboljša, o katerej se malo govori. O kranjskeje čitalnici se je zadnja leta malo pisalo, tedaj naj se sodi, da je še vedno mej najboljšimi čitalnicami. So pa tudi druge čitalnice, o katerih se nič ne govori in piše, in če po njih vprašam, izveš, da so v gospodu zaspale zavoljo malomarnosti ali pobega svojih malo ali nič narodnih udov.

Da se kaj tacega o našej čitalnici ne misli, naj povem, da je zadnja leta živela ali živetarila, kakor katera druga trdna čitalnica, volili so se odbori, napravljale veselice in gledališčne igre, vodili so se plesi in brali se časniki, kakor po družih čitalnicah; in kakor drugod, je tudi pri nas marsikdo izstopil iz čitalnice in vstopil v drugačno društvo, ker je menil, da mu „škoduje“, če je ud narodne čitalnice.

Dne 26. t. m. je naša čitalnica pokazala, da še prav krepko živi. Imeli smo prvi zimski koncert. Odpustile mi zanimivi program in imena oseb, ki so sodelovale. Novosti programa in dobro umetniško ime gospodičin in gospodov, ki so ta večer svojo umetnost čitalnici darovali obljubili, so privabile skoro vse domače ude v čitalnične prostore. Naši pevci so imeli štiri teške naloge, pa pokazali

so, da so imeli dobre glasove, dober sluh in izobraženega pevovodjo. Tiste štiri gospodičine, ki so se odlikovale pri glasoviru, bi moral prav posebno pohvaliti, pa sem sam premalo umetnik, da bi jim mogel zasluženo hvalo prav povedati. Gospod S. se je pokazal umetnika na goslih in gospod G. je iz svojih citer z umetniško lehkostjo in nežnostjo izvalil tako mило doneče glasove, kakor se v Kranji gotovo še niso čuli. Po izvršenem, res dovršenem koncertu se je moralo reči, da v Kranji uže več let nijsmo imeli tako lepega večera, toliko umetniškega užitka. Veselje, da se je v malem mestu moglo kaj tako izvrstnega izpeljati, bo uzrok, da se bo v prihodnje osnovalo še več tacih veselic. Starega leta večer bo primerna veselica s petjem in sviranjem, in v prihodnjem dolgem predprstu se bo skrbelo za obilnost in različnost veseliškega programa.

Iz mariborske okolice 30. dec. [Izv. dop.] (Seidl preganjalec učitelja). Pod Seidlovim pašalstvom so Kamčani uže večkrat bili brez učitelja. Da se pa pri dopoldnevem podučevanju mladina ne more veliko naučiti, je jasno kot ribje oko. Dozdaj še se nijeden učitelj slovenske krvi nij pustil komandirati kakor jopica s „frakom“ in „cilindrom“ na glavi. Ako učitelji nijso slovenščino celo odvrgli, nij bilo dobre ure več. Zbežali so nadučitelji in podučitelji le zavoljo strašanskega straha. Ko bi Seidel kedaj šolske postave prebiral, bi ne znal toliki trinog biti kot nadzornik šole v slovenskih krajih.

Nadzornik srenjske šole mora le skrbeti za snago v šoli, za drva v zimi, za streho, da se velikansko poslopje ne podere in za snago na stranišču.

Šolski predmetje spadajo k dolžnostim inšpektorja. Vendar „strah“ tudi v šolske predmete svoj nos vtika kar je pa gotova prča, da se še šolskih postav nij naučil. Imena učencev se morajo z nemškimi črkami pisati, drugače jih brati ne zna in misli, da ima Angličane v šoli. Prednašati bi se mora o vse v nemščini, kar pa gotovo napredek v poduku ovira. Nekaterim učiteljem se je to nasilstvo preokorno zdelo, kopita so pobrali in

šli dalje. Eden podučitelj je celo rekel, da rajši gre na cesto kamenje tleč, ko pod njim v šolo, zopet drugi, da še namalan bi rad ne bil pri Seidlu.

V teku leta je imel g. S. smrdljivo in mastno tožbo. Tožil je nekega narodnjaka zavoljo lista, v katerem so bili zapisani tako smrdljivi priimki, da jih tukaj ne morem poštenim bralcem predlagati. Navabil je 6 prič zoper narodnjaka in mej njimi je moral biti tudi podučitelj g. V. Prisiliti ga je hotel, da mora pomagati k pogubi narodnjaka. Ker po svojej vesti nij znal straha in zadrege spraviti (mastno in smrdljivo tožbo je namreč Seidl izgubil) se je ustil „der wird schon denken an mich“ in še druge reči. Dan maščevanja se res približa. Pokliče šolske svetovalce k „raportu“ in jim predlaga razpisavo podučiteljske službe, akoravno sedanji podučitelj vestno svoje ure dopolnjuje in v šoli dobro podučuje, le jedini nadučitelj zakaj govori, kar se je Seidlu čudno zdelo. Bil je dozda navajen, da so k njegovim predlogom vsi rekli „peke“ „peke“, in je drugim svetovalcem pripovedoval nadučitelj se boji, da bi ga kedaj naklestil.

Ker so tedaj vsi drugi svetovalci rekli „peke, peke“ je bila — podučiteljska služba razpisana zavoljo zgubljene mastne in smrdljive tožbe. Po naših mislih to nij opravičeno ravnanje temveč le goropadno trinoštvo k nam privandranega Nemca. Vprašamo vsakega poštenega narodnega učitelja je li to nij krivica? Kdo bo takega trinoga spošteval v sredi mej Slovenci. Vsak narodnjak bo si gotovo premislil, preden bo se podal v nemčurja jarem.

Tudi križevski nadučitelj proč prosi zarad Seidla. Tožil ga je Seidl zarad vinske bire. Nema za orgljanje družega plačila in še tega bi ne smel imeti! Strah naj le na svoje prsi trka in nam pove, zakaj toliko v Gradec in na Dunaj sili. Za blagor ljudstva manj ko zavoljo petakov in desetakov. Nevošljiv je učitelju ako zraven svojih 4 ali 500 suhih goldinarjev še kakšne krajcarje zasluži, da bi ložje izhajal. Pripoveduje se, da je Križančane

(Dalje v prilogi.)

kaspijskega morja, samo o njem govor. On je napadal mesta in vasi ter je požigal, pobijal ali pa lovil narod za sužnje. Kjer nij sila zmagala, tam je upotrebil Stenjka prevejanost, lokavil je in varal, kolikor je le mogel. Mnogo predelov okolo kaspijskega morja je pretrpelo takrat od njegovih napadov strašna pobitja, posebno perzijska zemlja. Perzijski šah (car) je nazadnje vendar oborožil nekoliko lahkih bark, postavil v nje 4000 voznikov ter je poslal na Stenjka.

Bitka je bila huda ter se končala slabo za Perzijane: vse njihove struge so bile potopljene ali pa zaplenjene, samo tri so utekle kozaškim rokam, ubežale so srečno. Ali tudi Razin nij tako lahko dobil te zmage; tudi od njegove vojske jih je mnogo poginilo. Stenjka se je na to zamislil. Bilo se je nadati; da šah ne bode trpel te sramote in da pošlje novo, večjo silo, nego je bila poprejšnja. Bilo je pričakovati tudi lakote: zlata in raznega družega blaga so Kozaki mnogo nagrahili, ali kruha je zmanjkovalo. Nij bilo včasi tudi sladke vode; Kozaki so morali piti morskovo vodo; vsled tega so oboleli ter umirali.

Premislil je Razin ter sklenil, da je doista časa na kaspijskem morju se sprehajal in

da je čas oditi domov v Rusijo. Narodna ruska pesen popeva to vrnitev tako-le: „Ne pora (čas) li nam' rebjata (deca) so sinjamorja, — Čto na matušku na Volgu, na bistru rjeku? — Ešče kak'-to nam' rebjata, goroda proiti? — Astrahanskoje slavno carstvo pojdem' s' večeru, — A Caricin' gorodočik' v' gluhu polnoč', — A Saratov' na bjeloj zarje; — Mi Samare gorodočku ne poklonimsja, — V' žigulevskih gorah' mi ostanovimsja“.

Koncem l. 1639 je poplul Razin k Astrahanu. Na potu mu je prišla v roke perzijska kupčijska ladija. Stenjka je opleni ladijo ter vzel darove, katere je poslal perzijski šah ruskemu carju.

V Astrahanu je zbrana bila silna vojska, ali vojvodi nijso bili odvažni za boj proti Stenjki. Oni so se bali, da bodo njihovi vojniki, ko pride do bitke, popustili ter prestopili na Stenkovo stran, in da bode potem šel za njimi tudi ostali prosti narod. Zatorej so brž sestavili milostljivo carsko pismo, v katerem se prizanašajo Kozakom vsa njihova zločinstva. Le ta list so poslali vojskovodje Stenjki Razinu ter mu obečali oproščenje in sloboden prelaz v domovino, ako jim preda puške, katere je vzel v carskih orožnicah,

odpusti svojo četo zbrano po stiski in odda morske struge odvzete Perzijancem.

Razin je obetal vse ter poslal zato svoje ljudi prisego položiti, (cjelovat' na te krest'). Posle tega so pripluli Kozaki v Astrahan. Tukaj so oni ostali deset dni, ter se ves čas sprehajali, pijančevali, veselili se in pod ceno zapravljali nagrahbljeno blago. Smijali so se takrat lahko v pest astrahanski trgovci, kupivši od Kozakov vse po ceni; mnogi so za nekoliko dni obogateli za ves svoj život. Stenjka Razin je tudi pohajkoval in pijančeval; vojskovodji so se z njim seznanili, hodili k njemu na gostje in on k njim ter se tako dobro gostili. Stenjka Razin je bil radodaren; blaga je imel pa tudi mnogo in zatorej nijso vojvodi hodili zastonj okolo njega. Posebno čast pa mu je skazoval prosti narod. Pohajkova je po mestu se je razgovarjal z vsakim ljubezno, prijazno, tudi nij bil skop na denarjih, nego je rad pomagal siromakom. Vse to je bilo narodu nekaj čudnega, kajti tako se nijso z njim ponašali niti vojskovodje niti pisarji. Prosti ljudje so radi srečevali Razina ter se mu odkrivali, poklekovali pred njim, klanjali se mu do zemlje in ga sploh imenovali „batjuška“. (strije ali oče.)

s tem močno razžalil, ker bodo izgubili do-
brega učitelja, izvrstnega pevca in organista.
Mislimo, da bo enkrat konec nasilstva in tri-
noštva.

Iz Trsta, 30. decembra. [Izv. dop.]
Naš mestni magistrat zna še veliko boljše
dolgo delati in na posodo jemati, kot vaš
ljublanski. Načrt našega magistrata je, vzeti
na posodo malenkost treh milijonov goldinar-
jev. To bi na leto mnogo obresti požrlo; da
bi pa obresti od na posodo vzetih treh mili-
jonov lažje plačevali, pali so z vso težo,
môri jednako, na hišne gospodarje, ter jih tako
pritisnili, da ti kar kričé uže več dnij. Magi-
strat je izdal ukaz, da se mora v prihodnjem
letu od stanovanj po 20% plačevati davka,
to je od tistih denarjev, kar stanovanje nese
hišnemu gospodarju. To je huje od Prusov,
ko so Francozom diktirali pet milijard; tudi
naši hišni gospodarji tega ne bodo nikdar do-
voliti mogli. V Trstu so stanovanja never-
jetno draga, najdražja stanovanja v celem Av-
striji, na primer so hiše, od katerih gospo-
darji po 50.000 gld. na leto vlečejo, in zdaj
bi gospodar moral dvajset od sto davka pla-
čati, odpalo bi mu precej od 10.000 2000
goldinarjev, in ta denar bi polnil magistratove
denarnice, katere bi tudi nikdar napolnene ne
bile, ako bi denar vanje ko sneg padal. Štiri
sto hišnih gospodarjev je torej vložilo
oster protest proti magistratovem ukazu, tudi
laški list „Cittadino“ imel je oster obširen
članek, s katerim magistratu njegovo slabo
gospodarstvo očita. Začeli so se uže nasledki
ukaza kazati, kajti grmeti je začelo v sejah
mestnega zbora; a to je še le uvod, ko se
bo reč razvila, se je bati, da ne bodo škan-
dali po tržaški navadi postali, ker seje niso
nikdar v Avstriji, ako je kaj nevšečnega nižjemu
ljudstvu povšeč, burne in skandalozne, kot
ravno v dvorani magistratovej, kjer se je uže
marsikatera pripetila, ka nij nikdar časti Trstu
delala.

Peticija političnega društva „Edinost“ za-
rad odpravljenja okrajnih načelnikov je uže v
tretjem pisana na dnevnem redu, pa še do
sedaj nij do obravnave prišla. Vedno odkla-

dajo, pa prišlo bode gotovo s peticijo na
dnevni red, a to nič ne dé, vsaj bo to uže v
drugo.

Prišel pa bode čas, ko bo nek drugi na
dnevni red prihajal s prošnjami nasprotno
stranke, ker so se prva znamenja uže poka-
zala. Onemogla bo hiperlahonska stranka v
Trstu kmalu.

Okoličani so se začeli bolj gibati in vz-
bujati, ter stopajo v boj, korektno terjaje svoje
pravice. Sprevideli so zdaj, ko je magistrat
uže vse boljše kosti obglodal, kako napačno
Lahi ravnaajo.

Domače stvari.

— (Slovenske knjižnice) prvi vezek
se stavi in tiska pridno. Od mnogih narodnih
krajev še nemamo naročnikov oglašanih. Upamo,
da pridejo po izdanji prvega zvezka ker pod-
pore se moramo nadejati.

— (Iz Dunaja) se nam piše: za tisk
se pripravlja v nemškem jeziku biografični lek-
sikon slovenskih renegatov, v katerem se
opisuje natanko — ali poleg tega čisto ob-
jektivno „sine ira et studio“ — delovanje
teh mož, dokler so bili še navdušeni sloven-
ski narodnjaki. Ob sebi se umeva, da v tej
knjigi največ prostora zavzemajo gospodje:
Dežman, nadzornik Pirker, profesor Gariboldi,
šomošter Zima itd. Naslov tej knjigi je, „Re-
negatenspiegel.“ (Uže prav, samo z dokazili
naj se izdatelj dobro oskrbi. Kar se pred po-
rotniki ne dá lahko zagovarjati, naj za zdaj
rajše nepisano ostane. Ur.)

— (Čitalnica v Kranji) ima v ne-
deljo 2. januarja 1876 po pôlu dné redni ob-
čni zbor, pri katerem se bo volil odbor za
leto 1876.

— (Velika skala) 2000 kilogramov
teška se je utrgala in pala na voz, ki je vo-
zil oglje iz vitez Draschejevega Rudnika pri
Rimskih toplicah. Na vozu sta bila rezervist
Martin Bastič, katerega je skala kar zmeč-
kala, da je bil precej mrtev, — in hlapec
Martin Rovtar doma iz Kranjskega, kateri je
malo pobit. Ubit je tudi en konj in voz je
razsut.

— (Iz Trsta.) Naznanja se p. n. ob-
činstvu in naročnikom „Edinosti,“ da ne bo
mogla prva številka do novega leta iziti,
uzrok temu je Lloydova tiskarna, ker je z
delom preobložena, da nij mogla dela do 31.
p. m. izvršiti, torej bo list izhajal vsako drugo
in četrto soboto v mesecu.

Razne vesti.

* (Oroževanje za Srbijo.) Iz Prage
časopisi poročajo, da je srbska vlada tam v
fabriki Sellier in Bellot naročila 40 milijonov
patron za ostragušne puške; naročilo bi se
imelo v enem letu oddati. A fabrika je
rekla, da toliko s svojimi mašinami ne more
izdelati, novih mašin pa si ne upa kupovati,
ker je mogoče, da bi na vse zadnje še Av-
strija prepovedati utegnila izvažanje streliva.
Srbija bo naročila drugje.

* (Šampanjec.) Po francoskih statisti-
kah je od 1. aprila 1873 do 1. aprila 1875
bilo po svetu poslanih čez 15 milijonov flaš
šampanjskega vina v vrednosti 46 milijonov
frankov. — Potem nij čudo, da Francoska
bogati.

* (Vesuv.) Iz Neapola se poroča, da je
ognjemetna gora Vesuv na novo začela ogenj
in lavo metati. Učenjak Palmieri to naravno
prikazen pridno opazuje.

Poslano.

Štejem si v čast, vse svoje prijatelje in znance
na g. E. Sezuna, doktorja medicine in zdravilstva v
Vipavskem trgu opozoriti. Omenjeni g. doktor sk-
zal se je v bolezni mojega sinkota popolnóm siguren,
kajti dasiravno otrok na smrt bolan, s trojnato bo-
lezni (čevini krč, gliste in božjast) ozdravil ga je
vendar gospod doktor popolnem, ter kazal pri tem
tako medicinsko izurjenost, točnost in izvedenost,
da se kar načuditi nijsem mogel. Torej ga vsem
svojim prijateljem in p. n. občinstvu naj gorkejšo
priporočam.

V Vipavi 31. dec. 1875.

Ivan Može,
kupec.

(463)

Dunajska borza 31. decembra.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovih . . .	69 gld. 35 kr.
Enotni drž. dolg v srebru . . .	73 „ 65 „
1860 drž. posojilo . . .	111 „ 90 „
Akcije narodne banke . . .	919 „ — „
Kreditne akcije . . .	202 „ 10 „
London . . .	112 „ 90 „
Napol. . .	9 „ 04 1/2 „
C. k. cekini . . .	5 „ 32 „
Srebro . . .	103 „ 90 „

Končema se je pa vendar odpravil Stenjka
s svojimi Kozaki domov na Don. Brez koristi
je bil ugovor, kojega so ugovorili z njim voj-
skovodje. Razin je oddal kar je hotel pušek,
strug, družine in od plena, ostalo pa je vzel
soboj. On je dal na pr. samo pet ulovljenih
ljudi, a v vsem jih je imel več nego sto. On
tudi nij povrnil carskih darov, ki je je bil
zaplenil na morju na perzijskih ladijah. Voj-
skovodje pa niso smeli Razina nadlegovati,
nego so vzeli od njega radi vse, kar je dal,
če tudi nij bilo po dogovoru.

Prispevši na Don, zasel je Razin tukaj
nek otok, postavil na njem malo mestice, ter
je obdal z nasipom. Semkaj so k njemu na-
valili siromašni prebivalci in razni razbojniki.
Stenjka je sprejemal vse milostlivo, delil z
njim svoj plen, hranil bedne in lačne, ter za-
bavljajal narod na razne načine. V svojem mestu
je sedel dolgo mirno, nikogar nij robil, prepri-
rov nij imel z nobenim, ter samo kot zakon
zapovedal, da imajo vsi na prvi poziv gotovi
biti. Nij dobro mislil Stenjko Razin.

In zares v maju leta 1670 se vzdigne
Stenjka Razin, brodi gori po Donu, gre čez
na Volgo, ter se približa mestu Caricinu. Ca-
ricinci so odprli trdnjavi, ter pustili vanjo
Stenjkovo druhal. Vojvoda in nekaj ljudij, ki

so se hoteli braniti, so bili pobiti. Kmalu po-
tem je potolkel Razin na Volgi carski polk,
kaznil zapovednike, poplenil potujoče trgovce,
ter plulk mestu Kamišinu. Kamišinci so tudi,
kakor Caricinci, sami odprli vrata Razinu:
tukaj je dal vojvode in druge činovnike potopi-
ti in potem dalje brodirati v Astrahan. Iz
Astrahana je šla proti njemu vojska, ali ko-
maj je zagledala Razina, uže se je predala
njemu. Vsi vojniki so na en glas zakričali:
„Zdravstvuj naš batjuška, zmagovalac naših
sovražnikov.“ Zapovedniki so vse po redu
zvezali in kaznili.

Astrahanske oblasti so čutile nad soboj
veliko bedo. Strelci, ostala vojska in sam ná-
rod se je bunil, kajti uže od poprejšnjega
leta so oni Stenjka ljubili. Kozaki so se pri-
bližali mestu; njihova četa je narasla v tem
času do 10.000 mož. 24. junija l. 1670 o treh
zjutraj napade Stenjka mesto z navalom, ali
nij se bilo treba skoro tolči. Kozaki so po-
stavili k zidu lestve, ter se tako popeli nanj,
a strelci in drugi mestjani so jim podajali
roke, mesto da so jih odbijali. V kratkem je
bilo vse mesto v Stenjkovih rokah. Ranjen
vojvoda je ležal v cerkvi na šarenici; semkaj
je pribežalo tudi nekoliko dvorjanikov, kup-
cev, činovnikov, žen — vsi taki, ki se nijso

imeli nič dobrega nadati od Stenjka in njego-
vih Kozakov. Samo en Strelec, Frol-Dura, je
stal na cerkvenih uratih z nožem v roci, ter
se zaklel, da hoče do smrti braniti to sveto
mesto. In ko je dan napočil, prihrumeli so
zares Kozaki do cerkve, strelca nadvladali,
ter ga razsekali na kose. Vse v cerkvi vlov-
ljene so odpeljali ven, zvezali jih, ter posta-
vili v red okoli cerkve.

Okolo osme ure je prišel Stenjka, ter je
je v kratko odsodil. Vojvoda je odpeljal
Stenjka sam v zvonik, ter ga od tukaj pahnil
doli z glavo naprej; druge je dal pobiti, ka-
kor se je dalo, in vse v eno jamo zakopati.
Pri jami je stal mnih, ter brojil: vseh ubitih
je bilo 441. Potem je dal izvleči iz sodnije
vsa pisma, zapiske in vsake druge vrste pa-
pira, zapovedal je, sežgati javno, ter se še
vrh tega širokoustil, da bode sežgal vsa dela
in nazadnje še samega gosudarja. Nij ljubil
Stenjka bojarjev, niti vojvodov, ali tudi ljubil
nobenih pisarij, nego je hotel živeti po ko-
zaški, ter silil tudi druge na to.

Po tej strašnej kazni se je začelo ple-
niti: oropali so cerkve, trgovske dvore, vse
hiše ubitih bogatašev.

(Konec prih.)

P. n. gg. naročnikom.

S denšnjem dnevom stopi jedini slovenski dnevnik „Slovenski Narod“ v deveto leto svojega izhajanja in začne se novo naročevanje.

Uljudno vabimo vse p. n. gg. naročnike, da svojo naročnino ponovno in vse prijatelje, da nam skušajo novih naročnikov pridobiti, list razširiti kjer je mogoče, in s tem podpirati slovensko stvar.

Naj gg. naročniki izvolijo ob pravem času, prej ko mogoče, naročnino po poštni nakaznici poslati, da ne bode nereda v razpošiljanji, ker odslej po sklepu upravnega odbora moramo list brez razločka vsacemu vstaviti, kdor nij naročnine naprej plačal. Administracija tedaj zdaj nema pravice pošiljanje podaljšati na upanje.

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za celo leto	13 gld. — kr.
Za pol leta	6 „ 50 „
Za četrt leta	3 „ 30 „
Za en mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za celo leto	16 gld. — kr.
Za pol leta	8 „ — „
Za četrt leta	4 „ — „
Za en mesec	1 „ 40 „

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr.
Po pošti sprejeman „ „ 3 „ — „

Administracija „Slov. Naroda“.

Samo v

Pollak-ovej

najstarejši in slavnejši

27 kr.

univerzalne zalogi blaga

na Dunaji,
Mariahilferstrasse 1,

prodaja se kakor je že obče znano z najzvestejšo garancijo najboljši kakovosti in pravosti blaga vedno najnovejše blago na debelo in na drobno.

Ovčje-volnatne oblačilne snove,

najfinejše in modernejše, za vsako sezono v vsaki barvi, gladke, progaste, jedrojne in šotsko karirane in sicer: **luster, rips, plaid-snovi, diagonal, flanel, Cheviot** (suknjene oblačila) in poleg še mnogo drugih stvari.

Platina, vsake vrste prta na mize iz **cvilha in damasta, gradl, bel in barvast, pregrinjala, chiffon** $\frac{1}{4}$, celo $\frac{1}{4}$ široki; **perkal, turški kreton** poleg tisoč drugih reči.

Popolna zaloga **pleteneh blaga, zavratnikov** za gospode in gospe.

Največa zaloga **svilnatih in zametastih trakov** v vsaki barvi in širokosti. **Ovčje-volnatne in blond-čipke** tudi obšite z biseri, kakor tudi sploh vse v to stroko spadajoče stvari in to

vse le po 27 krajc.

Razpošiljanje proti poštnem povzetku tajok. Izgledki in zaznamki blaga zastoj in franko. (326—22)

Krajci: Shtara s gospo iz Ljubna — Baner iz Dunaja. Pri steno: Schlicher iz Grada. — Kohler iz Trsta. — Urlich iz Celja. — Hablan iz Kranja.

Pri Maili: Adam iz Dunaja. — Kren iz Grada. — Herz, Presburger iz Dunaja. — Pri Zamorel: Košir iz Deljenjskega. — Bezaj iz Loke. — Kraus iz Kranja.

St. 18076.

Razglas

O premembi izpeljavnega ukaza o pobiranju mestne prilade k hišni najemščini v glavnem mestu ljubljanskem.

Mestni zbor glavnega mesta ljubljanskega je s sklepom od 21. decembra 1875 §. 8. izpeljavnega ukaza od 1. junija 1866 v pobiranju prilade k hišni najemščini od 1. januarja 1876 naprej preklical, in namesto njega naslednjo določil:

Priklada, ki odpade na najemščini podvržene hišne stanovanja, se mora od hišnih gospodarjev ob enim z najemščino pobrati, in v dveh dobah, ki se ob enim določijo, namreč julija in novembra meseca vsakega leta pod lastnim neposrednim poročtvom mestni kasi vplačati, ktera plačilo potrjuje na listih, ki se bodo v ta namen brezplačno na dom poslali. (454—2)

Mestni magistrat v Ljubljani,
dne 22. decembra 1875.

Kdor

išče službo, ali pa katero oddaja, posestvo prodati hoče, ali kupiti namerava, gospodarstvo, ali kako graščino v najem dati želi, priporočilo za trgovino razglasiti misli, sploh pa, kdor potrebuje sveta zaradi naznanil v časopisih, naj se obrne

G. L. Daube-a & Co.

(404—4)

na Dunaji I,
Singerstrasse 8.

Lekarna Piccoli

„K angelju“
v Ljubljani.

pripravljajo

Dorško olje

(Dorsch-Leberthran-Oel)

iz sale kitovih jeter, v katerem je železni jod (Jodür)

V 35.00 gramih olja iz sale kitovih jeter je 14 centigramov železnega joda (Protojoduretum ferri.) (132—166)

Jaz ne bodem opisoval učinek železnega joda, ker ta je obče znan in se uporablja splošno v zdravilstveni stroki.

Ta učinek pak postane važnejši, ako se združi z oljem iz sale kitovih jeter in je posebno zdaten v vseh onih slučajih, v katerih se more brzo pomagati oslabilenej redilnej delavnosti; kjer se mora dostaviti krvnej cirkulaciji večja količina teh elementov, kateri kri čistijo, ter s tem dajejo napravam sopenja večjo delavnost in pripomorejo do ustvaritve zdravnejše in večje krvne mase.

Jaz morem jih tedaj najtopleje priporočati kot najboljši pripomoček proti bramorjem (škrofeljnom), rakitis, kroničnim izpuškom na koži, pljučnim kataru in jetiki.

Nakazanje o rabi. Olja iz sale kitovih jeter uživa se po 10 gramov trikrat na dan ali po zdravniškem predpisu.

Cena jedne steklenice 1 gld. av. velj.

Da se ponarejenju izogne, vtišeno bode moje ime na vsaki steklenici.

Poziv!

Pozivljem onega gospoda, kateri je na javnem kraju govoril: „jaz jemljem pri žito-tržcih žito na posodo“, naj meni to le v jednem slučaju dokaže, sicer izrekam temu gospodu, da je lažnjivec in obrekovalec.

Jarnej Žužek,
pekarski mojster.

(459)

Radgostski univerzalni čaj

in
rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporoča se posebno

za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolezni, posebno za sušico, želodečovo slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočej se pljučnici!

Veliko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje.

Javna zahvala.

Vaše blagorodje!

Vsled Vašega mi poslanega Radgostskega univerzalnega čaja ozdravil sem popolnem v devetih dnevih moje trimesečne bolezni želodskega katara, čutim se zdravega, imam dober tek in Vam izrekam zato gospod lekar, moje najsrčnejšo zahvalo.

Josip Kramarič, stotnik.

Oguljin na Hrvaškem, 7. oktobra 1875. Gospodu lekarju Seichertu v kopelji Rožnov.

Akoprem hvala bogu nijsem tako bolan kakor poprej, ker morem zopet svoja posla opravljati, vendar nečem biti brez Vaših izkušenih zdravil, brez katerih bi letošnje zime skoro ne bil preživel. Radi moje zadnje bolezni čutim zjutraj časi še nekako suho grlo in tudi me močno peče v prsih, ko pa Vaš čaj pijem in rabim Vaše celtilčke, mi je takoj bolje. Ker sem oba zdravila že porabil, blagovolite mi poslati po poštnem povzetku 2 paketa Radgostskega univerzalnega čaja in 6 škatlic rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov. Z najodličnejšim spoštovanjem ostajem Vašemu blagorodju ndani

Hubert Zelinka, župnik

v Obietau pri Sari (na Moravskem). Blagorodnemu gospodu lekarju J. Seichertu v Rožnov!

Moje triletno dete mučil je pol leta hudi zadušljivi kašelj, da nobeni mnogih lekov nij pomagal. Poskusila sem kot zadnji lek Vaše aromatične Rožnovske maho-rastlinske celtilčke, od katerih sem k sreči jedno originalno škatljico iz Rožnova soboj prinesla. Dosegla sem mojemu malemu bolniku tako čudapolno in hitro ozdravljenje, da Vas prosim za mojega drugega otroka, kateri tudi kašlja zaradi, dve škatlici teh nepresegljivih maho-rastlinskih celtilčkov poslati s poštnim povzetkom.

S spoštovanjem
Rosa Wawra,
soproga zdravnika.

Olomuc, 12. sept. 1874.

Velečestiti gospod!

Zopet me dolžnost veže, zahvaliti se Vam za izvrstne Rožnovske celtilčke, kateri so mi toliko koristili, ravno tako tudi radgostski čaj, katerega sem užival. Vsakemu, kateri občuti prsne bolezni, kašelj ali jednake bolezni nasvetoval bodem, naj se zaupno obrne do Vas gospod, ker Vaš lek gotovo pomaga vsacemu. Prosim, da mi pošljete dva paketa čaja in ravno toliko škatlic celtilčkov.

Ostajam vašemu blagorodju

Karl Mličko, knjigar.

V Pragi, 16. oktobra 1874.

Od tega po zdravniške razložbi in predpisih pripravljeno čaj, velja za 14dnevno rabo pripravljeni paket z nakazom o rabi 1 gold. av. velj. Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posebej.

Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtilčki dobivajo se jedino le v lekarni J. Seichertu v Rožnovi (na Moravskem) in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštnem povzetku.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarji: W. Mayr v Ljubljani, A. Beinitz v Celovci, W. König v Mariboru, Anton Nedwed „zum Mohren“ v Gradi in J. Cejbek v Zagrebu. (392—6)

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih štacunah materialnega blaga.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni **Revalescière du Barry** v Londonu.

30 let uže je nij bolezn, ki bi je ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebravljeno, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in bledanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, sluhšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je boljše nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 sprideval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spričevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spridevalov.

Spridevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja, Bonn, 10. jul. 1852.

Revalescière du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in grizi, dalje pri sesalnih in obstiniranih boleznih a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v sečalni cevi, zaprtju, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurju, trganju v mehurju i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.
Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večkratne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričan sem se sam glede vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.
James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp. Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam glede Revalescière du Barry vsa stranska, najboljše spridevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spridevalo št. 76.921.

Obergim pern, (Badensko), 22. aprila 1872.
Moj patient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetje jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Spridevalo št. 72.618.

La Roche sur Yon, 30. julija 1868.

Vaša Revalescière ozdravila me je popolnoma strašnih želodčnih in čutnicnih boleznih, katere so me deset let aučile.

(Gospa) Armanda Prevost, posestnica.

Revalescière je 4krat težejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, ko pri zdravilih.

V plebatih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr. 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. ... Revalescière Biscuiten v pušicah in tabletah a 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold. Prodaje: Du Barry & Comp. na Dmaži, Wallfischgasse št. 8, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja du-najaka hiša na vse kraje po poštini ukaznicah ali prisetjih. V Ljubljani Ed. Mahr, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orlu“, v Reki pri lekarju J. Prodamu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v Spljetu pri lekarju Aljinoviću, v Trstu pri lekarju Jakobu Serravallo pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschju, v Zadru pri Andreoviću. (293)

Pravi Howe-jevi stroji.

Vezti dá se ž njim in šivati,
Usnje robiti in krpati,
Gubati in galonirati,
Prešivati, pasepolirati,
Vrvico všiva, sutažira,
Bisere všiva, aplicira,
Robi, poleg še batira,
S kratka: vsakim konjurira,
S službo **HOWE-jevega stroja**,
Vse to stori Slovenka moja!
Ves svet izvrstni stroj pozna,
Malo novcev le velja.
Možje žene hitite,
Pred čudesom strmite:
Originalni, pravi stroji se dobé
Imejte pozor, ki kupavate — ljudje —
Prodaja jih uže dobro znani
Franjo Detter tu v Ljubljani. (462)

Dr. J. N. Orozel

advokat, dozda v Šmarji pri Jelšah, odpré
3. prosenca 1876 odvetniško pisarno v

Mariboru

hišna štev. 22, Graškega predmestja,
in sprejme

nadomestovalnega koncipijenta in
izurjenega prepisalca. (452-7)

Kažipot po Ljubljani.

Kdor želi inserirati pod to rubriko svoj posel, obrt itd. takó, da je oznanilo uvrsteno skozi tri mesece vsako nedeljo, more to v 4 do 5 vrstah po jako znižani ceni storiti, katera se izvé pri administraciji „Slovenskega Naroda“.

Hugo Turk,

trgovca na starem trgu št. 151, priporoča svojo veliko zalogo kramarskega blaga, posebno vsake bire platna, kotenine in izvrstnega suknja vse po nizkeji fabriške ceni. Tudi ima bogato zalogo dunajskih vencev in pušljcev vsake bire. Ravno tako priporoča izvrstne špule svile in evirna črne in bele za šivalne stroje po nizkeji ceni. Posebno se priporoča vnanjim kramarjem. (4)

Marija Drenik,

kupčija poleg nunske cerkve št. 32.

Zaloga najnovejših pričetih in izdelanih stikarij; volnate preje za stikanje, pletenje; priprave za stikanje se svilu, šenilju, zlatom in jagodi; vse priprave za šivanje, pletenje, stikanje; galanterijskega blaga, bizuterije, igrač, umetno rezanih lesenih izdelkov. Po nizkeji ceni. (4)

Cerkveno orodje vsake bire,

muštrance, gotiče in vsacega d uzega zloga, kakor tudi kelhe, svečnike in svetilnice izdeluje in popravlja, posrebruje in pozlatuje v ognju po najnižji ceni in se priporoča č. g. duhovnikom

V. Zadnikar,

na št. Peterskem p edmestji št. 143

Jan. Nep. Horak,

rokovitar, odlikovan s srebrno industrijno svetinjo priporoča svojo za ogo (v judovski ulici št. 224) vsake bire glase rokovic in rokovic za prati, vezila za počene, usnjate spodnje h ače, zavratnike elastične obramnike, podveznike itd. kakor tudi drugo v to stroko spadajoče blago (5)

Važno za 1876 leto.

Ker se s početkom novega leta prične nova mera, priporoča podpisani vse kositarke nove mere, posebno se pa priporoča čestitim gospodom duhovnikom po d-želi za vsa dela tega obrta, za pokrivanje stolpov in cerkvenih streh naj si bode z bakrom, s kostarjen ali cinkom itd.

Srečko Noll,
šolski trg št. 295.

(3)

Tomaž Volta,

na frančiškanskem trgu, priporoča svojo zalogo vsake bire usnja po nizkeji ceni. (2)

Gostilničar Jurij Dolenc,

na Poljanah št. 24 „pri mesarskem dvorišču“ toči izvrstna hrvatska in dolenska vina po nizkeji ceni, tudi kupuje in prodaja poljske pridelke vsake bire. Pri njem je vedno velika zaloga (5)

Najboljša dolenska in bizeljska

stara in nova vina na debelo in drobno prodaja na starem trgu št. 152 Josip Ribič prav po nizkeji ceni. Vnanje naročila točno in vestno oskrbuje. (5)

V pekariji Josip Čada,

na starem trgu št. 33 dobi se vsak dan 3 krat frišno pečeni kruh vsake bire žemje kifelci struce itd. tudi se prodaja izvrstni in okusni kruh vsake bire na vago in sicer po nizkeji ceni nadalje sprejema kruh za peči, in prodaja izvrstni žrvenjak. (5)

Pri Mihael Pakiču,

trgovcu v Ljubljani (štacuna za vodo, magacin v gledališke ulici) je zaloga vsake vrste lesenega hišnega in kuhinjskega orodja slamatih izdelkov, žime za blazine, dratenih mrež, žimatih sitov, pletenih korb itd. vse po nizkeji ceni in izvrstno blago d-mačega izdelovanja. (6)

Pri R. Miklaucu,

trgovcu manufakturnega in kramarskega blaga v špitalske ulici v Ljubljani, dobi se vsake vrste kramarsko blago poleg pa tudi še vsake vrste suknene blaga za hlače in suknje bele kotenine vsake vrste lep porhent in izvrstni tibet itd. in spl.h dobro blago in po nizkeji ceni. (6)

Gostilna in pekarija

Antona Avbelna v st. Peterskem predmestju tik gostilne „pri caru“ priporoča se p. n. občinstvu zaradi izvrstnega vina in tudi jedil in posebno pa potnikom za prenočišče zlasti Gorenjcem ki se z Rudolfovo železnico pripeljejo, tudi je sploh pri njem sve prav po nizkeji ceni. (6)

Voščene sveče,

najcenejše, najlepše in najboljše za cerkve, pogrebe, trgovino in domačo rabo, potem med in vosek, kupuje in prodaja **Oroslav Dolenc** v gledališke ulici št. 40-41. (9)

Zalogo mnogovrstne mašne obleke

v Ljubljani poleg Frančiškanskega mosta št. 45. priporočam z izdelki iz jako slovečih fabrik ki so bili pri dosedanjih razstavah često pohvaljeni ter prodajam vse po nizkeji fabriški ceni. Prevzamem tudi vezenje (štrikarijo), montiranje cerkvenih zastav (Olahinov) itd. ter vse izvršujem vrlo pazljivo. (6)

Anta Hofbauer.

Josip Kantz,

v hiši banke „Slovenije“, (2)
priporoča vsake vrste žganja, likere, rozolije po najnižjih cenah. Vnanja naročila izvršuje točno in vestno.

Lovrenc Zdešar,

na celovške cesti št. 82, priporoča svojo zalogo vsakovrstnih likerov in žganja po nizkeji ceni. Vnanja naročila izvršuje točno in vestno. (2)

Avguštin Götzl,

podobar in pozlatovalec, pošne ulice hiš. št. 57, (poslajpe slovenske čitalnice) v Ljubljani, ne zameniti z Leopold Götzl, v istih ulicah v Kozlerjevi hiši! priporoča slavnemu občinstvu, zlasti preč. duhovščini in farnim predstojništvom sledeče izdelke: Oltarje, križeva pota, lece (prižnice), svečnike (lustre), prapore (bandera), neba (balдахine) po naročilu v vseh velikostih in po najnižji ceni. V zalogi ima zmirom podobe in kipe za oltarje, krstne omare, svečnike in križe za stene, podobe svetnikov in iz narave vsake velikosti in cene na platnu, kositarji in papirji, zrcala itd. posebno dober kup so oljnate slike. Sploh vse, kar spada k cerkvenemu kinču, — vse to naglo in po najnižji ceni. Sprejema vsa naročila iz dežele, ter jih natanko in brzo izvrši (2)

„Konkordija“,

zavarovalno društvo proti ognju in na življenje se priporoča za zavarovanja po najnižjih cenah. Glavni zastop pri A. Andrejnu, pošne ulice, št. 55 v Ljubljani. (5)

Dober kup

kakor pri razprodaji (Ausverkauf) 10 do 25% pod fabriško ceno na debelo in drobno prodaja mnogovrstno kramarsko blago **Janex Vlačić** v Ljubljani na glavnem trgu. (9)

V Josip Levcevej

speceriskej štacuni na št. Peterskem predmestju št. 18 tik mesarskega mosta dobi se najboljše blago potem štaj. bruse, kupuje in prodaja na debelo poljske pridelke fižol, krompir, črešnje, repo, zelje, orehe itd. (8)

V kavarni Landrla,

na glavnem trgu št. 10 je najboljša kava najboljši liker, mnogo slovanskih in nemških časopisov potem tudi lep in dober biljard. Postrežba izvrstna. (4)

Najbolje brije, čese in striže

Josip Bukovnik,

na šentpet. predmestju h. št. 9, kateri izvrstni brivec rad pride tudi na dom, ako kdo to želi (2)

Črevljar Jakob Škerbinec,

v gledališke ulici št. 19 izdeluje vsake bire najboljše črevlje na drobno in debelo; potem prodaja tudi Tržiške črevlje na debelo in drobno po nizkeji ceni. (9)

Fr. Sark, krojač

na dvornem trgu v Kastnerjevi hiši, izdeluje najlepše in najmoderneje obleke vsake bire po nizkeji ceni, tudi ima zalogo mnogovrstnega blaga po istej ceni kot v štacunah. Naročila se brzo izvrše. (7)

Obleko vsake bire

izdeluje najmoderneje in najhitreje **jedino le Fr. Železnikar**, na stolnem trgu vis-à-vis stolne cerkve. Posebno izvrstno izdeluje surke in jednako narodno obleko. (9)

Mizarska dela.

Najboljša najlepša vsake bire in po nizkeji ceni dobivajo se **jedino le pri Josipu Regalju** št. Peter-ske predmestje št. 99. Naročila se brzo izvrše. (9)

Knjigovez E. Hohn

na starem trgu št. 157 jedini v Ljubljani, prevzema in izdeluje najhitreje, najcenejše vsake vrste dela. Posebno se priporoča č. gosp. duhovnikom. (9)

Ferdinand Rudl,

hiša banke „Slovenije“ v zvezdi, priporoča svojo veliko zalogo mnogovrstnih oljnatih podob (Oelfarbendruckbilder) in srcalov po najnižji ceni. (5)

Gostilničar „pri Sokolu“

na stolnem trgu, priporoča svojo uže staro gostilno. Dalje naznanja, da ima tudi letos izvrstna vina in vedno dobre jedila kakor klobase itd. po nizkeji ceni. (9)

V krčmi „pri Mehikancu“

tik deželnega gledališča v Kolmanovej hiši, točijo se izvrstna vina, dobijo se dobre klobase, pečenka in druga jedila po nizkeji ceni. (9)

Ljubljansko staviteljsko društvo.

Ravnateljstvo usoja se naznanjati začetje delovanja novo ustanovljenega in pri deželnej sodnji protokoliranega **Ljubljanskega staviteljskega društva**, ter se za vsa v to stroko spadajoča podvzeta in dela najtopleje priporoča.

Prevzema novozidanje hiš, hotelov, fabriška poslopja, javne lokalitete itd. — Prevzema vsake vrste izdelovanja in sicer ceste, mosta pri železničnih cestah, visoke in stavbe na vodi na račun države, občin in drugih javnih društev ali pa zasebnikov, in sploh vsa staviteljska podvzeta v vsakej velikosti, samo, ali pak v družbi z drugim podvzetnikom. — Društveno ravnateljstvo usoja se tudi še poudarjati, da so k društvu pristopili kot pravi soudje najbolj renomirani, stavbeni obrt v vseh strokah zastopani artisti (rokodelci) in stavbenega materiala pošiljalci.

Društvo ima veliko zalogo stavbenega materiala vsake vrste in dobiva se pod najugodnejšimi pogoji.

Društvo je posebno v stanu, vsa v stavbeno stroko spadajoče dela vsake vrste in v vsakej velikosti v najkrajšji dobi lepo in solidno staviti, da bomo v vsakem obziru p. n. stavboželjno občinstvo, s tako poštenimi cenami, katere noben nam konkurenco delajoči zavod staviti ne more, zadovoljili popolnem.

Društvena pisarna je v **zvezdni aleji št. 30** (poleg kavarne Ronner); tamo morejo se tudi naročevati vsake vrste ključarska, mizarska, zidarska, tesarska, kleparska, steklarska in kamnosekska dela.

V Ljubljani, 23. decembra 1875.

(461—1)

Ravnateljstvo ljubljanskega staviteljskega društva.

Nove metrične mere in uteži.

Železni uteži po $\frac{1}{2}$, 1, 2, 5, 10 in 20 kilo;
Uteži iz mesinka po 1 gram do 2 kilo posamezni;
" " " za navadne vage v politiranej posodi;
" " " za decimalne vage v politiranej posodi;
Mere za tekočine iz cinka ali pa belega kositarja po $\frac{1}{32}$ do 2 litra;
Mere za suho blago iz belega kositarja po $\frac{1}{32}$ do 2 litra;
Mere za suho blago iz trdega lesa po 1 do 20 litrov, $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{2}$ in 1 hektoliter;
Vage, vsake vrste, po novem predpisu;
Decimalne vage, katere od 20 do 1000 kilo vzdignejo;
Palični metri za tkano blago iz lesa in iz železa.

Slovenske podučne knjižice

za novo mero in uteže.

Poleg tega priporočam mojo raznovrstno zalogo **železa, kramarskega in galanterijskega blaga** po najnižji ceni

v obeh prodajalnicah } v mestu v špitalskej ulici,
na dunajskej cesti, tik bolnišnične cerkve.

(441—3)

Andrej Schreyer v Ljubljani.

Franjo Terček

(prej Dragotin Božić)

na glavnem trgu šte. 10,

priporoča, ter ob enem zagotavlja najsolidnejšo postrežbo in najnižje cene, in sicer:

Vse metrične mere in uteže

po fabriške ceni.

Jako lično ubarvano in trdno

kuhinjsko posodo

iz kositarja in vlitiga železa, kakor tudi

vsake vrste **drugo kuhinjsko orodje.**

Nadalje vsake bice

kovanje za vrata mobilje in vsako drugo orodje.

(458—1)

Ravno tam je tudi bogata zaloga vsake vrste

orodja za vse rokodelce

znane sloveče firme Ivana Weissa in sina na Dunaji.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Dunajska največa

27 kr.

Zaloga

solidne in znane zanesljive firme

Bernhard Pollak-a
na Dunaji,

Kärntnerstrasse 14,

(vis-à-vis Weihburggasse),

prodaja jedina z vestno garancijo najboljše kakovosti in pravosti blaga vedno

Najnovejše

za vsako salsono,

ovčje-volnate oblačilne snove.

Ravno tako tudi vse si misleče vrste, platnenega, modernega, kurentnega in pletenega blaga, svilnate in žametaste trake, ravno tako tudi guipir-čipke vsake baže, poleg še tisoč drugih stvari.

Izgledki i zaznamek blaga

zastonj in franko.

Naročila, tudi najmanjša brzo po pošttem povzetku. (325—23)

Nepristujoče jemlje se nazaj brez zadržka.

Umrli v Ljubljani

od 28. do 29. dec.:

Marija Zgonc, 56 l., v bolnici, za vodenico. — Vincenc pl. Rencenberg, 65 l., vsled oslabljenja. — Ana Hecel, 80 l., vsled starosti. — Franjo Hribar, 36 l., v bolnici, za vodenico. — Franciska Perleš, dete staro 1 uro, vsled slabosti.

Št. 18241.

Razglas.

Opazilo se je, da se zapovdi o oglašovanji posebno pri mesečnih podnajemnikih, dalej pri poslih, rokodelskih pomagacih in učencih le mlačno spolnujejo.

Glede na zmerom še veljavni razglas poprej obstoječega policiškega vodstva od 10. marca 1857 št. 1716 se še enkrat opomni, da se morajo omenjena oglasila naj dalje 24 ur po ustupu v stanovanje, v službo ali v uk, ustmeno ali po oglasilnem listku, ki se pri podpisnem vradu brezplačno dobi, zgoditi.

V ravno tem času se mora tudi izstop oglašiti.

Opuščenje oglasila se bode brez prizanašenja z dnarno globo 5 gld. kaznoval, in se bo ta dnarna kazen pri nezmožnosti plačila v 24 urni zapor spremenila.

(460—1)

Mestni magistrat v Ljubljani, 23. decembra 1875.

Nove metrične mere in uteži!!

Cimentirano, najlepše izdelano po nizkej ceni.

Železni uteži po $\frac{1}{2}$, 1, 2, 5, 10, 20 kilo.

Uteži z mesinka posamezni, od 1 grama do 5 kilo vsak.

Uteži z mesinka v garniturah brez posode.

Uteži z mesinka v posodi na 3 sorte.

Uteži z mesinka za decimalne vage.

Uteži z mesinka za centimentalne vage.

Mere za tekočine, trdne in debele, s cina.

Mere za tekočine, z belega kositarja.

Mere za tekočine, za pivo.

Mere za tekočine, za vino.

Mere za suho blago z belega kositarja.

Mere za suho blago z železnega kositarja.

Mere za suho blago po 5, 10, 20 litrov.

Mere za suho blago z lesa od 1 do 100 litrov.

Mere za strihanje.

Mere za blago, ploščate ali četirivoglate, železne ali lesene.

Palični metri (prej pošet) s pušpana, ribje kosti, mesinka in slonove kosti.

Vage vsake vrste in vsake velikosti.

Stari uteži se pri kupu uračunijo.

Zaloga imenovanih mér, utežev in vag je v prodajalnici železnega blaga

Albina Sličer-ja,

v Ljubljani, na dunajskej cesti št. 64.

(457—1)

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.